S.
148

LIRA LIBERTĂȚII

PARTEA

* II. *

Prețul 2 coroane.

Lira libertății

Nr. 2.

Colecție de cântece naționale
Imnuri, marșuri, doine, hore.

BIBLIOTECA MUNICIPALĂ
TIMIȘOARA
137.400 D.

Culese de Nicolae Jugănaru — Lugoj.

Tipografia Adolf Auspitz.

S. 198

Cântarea combate ignoranţa, formează conştiinţa tineretului şi ameliorează sufletul omului.

IMNUL DINASTIEI NAŢIONALE.

I.

Trăiască Regele
In pace şi onor,
De ţară iubitor
Ş'apărător de ţeară!
Fie domn glorios
Peste noi;
Fie 'n veci norocos
La război.
O! Doamne sfinte,
Ceresc părinte,
Susţine cu-a ta mână
Coroana Română!

II.

Trăiască Patria
Cât soarele ceresc,
Rai dulce, românesc,
Ce poart' un mare nume!
Fie 'n veci el ferit
De nevoi!
Fie 'n veci locuit
De eroi!
O! Doamne sfinte,
Cerese părinte,
Intinde a ta mână
Pe Ţeara Română!

Vasile Alexandri.

INTRE DUNĂRE OLT ŞI CARPAŢI.

Intre Dunărea cea lată
Intre Olt şi'ntre Carpaţi
Este o ţară minunată
Ce-a dat oameni însemnaţi.

Intr'această ţară mică
Şi un mic codru rupt din rai
Şi cu inimă voinică
Este ţara lui Mihai. (bis)

Este dulcea Românie
Care creşte luptători
Precum creşte pe câmpie
Mii de spice, mii de flori.

Intr'această ţară mică,
Crescu MIRCEA Cel Bătrân,
Domn viteaz şi fără frică
Fala neamului Român. (bis)

DOMNUL STEFAN.

Stefan Stefan Domn cel Mare
Seamăn pe lume nu are,
Decât numai mândrul Soare ! (bis)

Din Suceava când el sare, el sare,
Pune pieptul la hotare, hotare,
Ca un zid de apărare !

Braţul lui fără 'ncetare
Bate ordele tatare
Bate cetele barbare !

Bate Leşi din fuga mare,
Bate Turci pe zmei călare,
Şi-'i scuteşte de 'ngropare (bis)

Lumea 'ntreagă stă 'n mirare !
Ţeara-i mică, ţeara-i tare,
Şi duşmanul spor nu are ! (bis)

Lumea 'ntreagă stă 'n mirare, mirare,
Căci precum e 'n cer un soare,
Aşa-i Stefan Domn cel Mare ! (bis).

ADIO LA CARPAŢI....

Marşul regimentului 43.

Steaua nopţii da lumină
Era luna lui Brumar,
Treceam culmea carpatină,
Vărsând lacrimi cu amar.

Resunau triste cavale
Printre văile adânci,
„Rahova“ şoptea în vale
Vulturii sburau prin stânci.

Toţi eram o simpatie
Elion cântec resuna
Vulturii îşi aveau soţie
Lunca'n lacrimi se scălda.

Numai eu mergeam departe
De părinţi şi de-ai mei fraţi
Şi cu lacremi înfocate
Dam adio la Carpaţi.

Cer frumos al ţerii mele,
Loc în care m'am născut,
Să-ţi mai văd, ah! ce plăcere
Ce vis dulce şi plăeut.

Cât voi fi în depărtare,
De al ţerii scump pământ,
Sufletu-mi va fi o floare
Abătut de ori-ce vânt.

DOINA.

Măi ciobane dela oi
Măi ciobane măi
Tu n'ai grije nici nevoi
Măi ciobane măi. (bis.)

Măi ciobane dela stână
Păzeşte-ţi turma română
Cu sufletul şi cu trupul
Că n'are ce-i face lupul.

Măi ciobane dela oi
Mută ţi stâna lângă noi
Să ne iubim amândoi
Să mâncăm brânză de oi.

(Auzite dela doamna Lucreţia Simu)

CETELE ROMANE.

Auziţi acolo un bucium resună
Sboară trece codrii, dealuri şi câmpii
Vezi colo pe Murăş un voinic adună
Cete de voinici ai Transilvaniei fii.
Cetele 's române ce 'nviară azi
Iar cu dânşii Iancu, Iancu cel viteaz. (bis)

Ei cu pietate jur că până 'ntr'unul
Suferi-vor moartea pentru ţeara lor,
Ca să vază lumea, cine e Românul
Lupte-se ca leii, lupte-se pân' mor!
Lanţul şi robia ce-apasă pe sclavi
N'au să-l poarte vulturii Românaşii bravi (bis)

Lupta se aprinde, ceriul se roşeşte
Şiruri cad grămadă crunţii inimici.
Iancul ospătează şi benchetueşte
Cu alţii falnici, mândri sei voinici.
Pân' Românul ştie moartea a brava,
Pentru-a sale drepturi, ceriul v'ajuta. (bis)

COASA.

Dusu-s'a bădiţa dus
A plecat la coasă 'n sus,

Tae bade-o coasa 'n iarbă
Tae focului s'o aibă.

Să cosească grâu şi rouă
Rupă-i se coasa 'n două.

Tae bade-o coasa 'n iarbă
Tae focului s'o aibă.

Ca să vină 'n sat s'o facă
Şi cu min' să se'ntâlnească.

Tae bade-o coasa 'n iarbă
Tae focului s'o aibă.

C'a plecat cu ziua 'ndată
Şi-am rămas nesărutată.

Tae bade-o coasa 'n iarbă
Tae focului s'o aibă.

I. VIDU.

AM UN LEU.

Am un leu şi vreau să-l beau,
Tra, la, la, la, la, la,
Nici acela nu-i al meu,
Tra, la, la, la, la, la,
Dar ce-mi pasă mie zău,
Dacă fac cu el ce vreau ?
Tra, la, la, la, la, la,
Iha ! Iha, ha !

Sunt flăcăi mai mulţi de-o mie,
Tra, la, la, la, la, la,
Care mi face curte mie,
Tra, la, la, la, la, la,
Dar ce mi pasă mie zău ?
Dacă nu i cine vreau eu ?
Tra, la, la, la, la la,
Iha ! iha, ha.

Am un Bujor de flăcău,
Tra, la, la, la, la, la,
Lelea zice că-i al său,
Tra, la, la, la, la, la,
Dar ce'mi pasă mie zău
Dacă-l port pe gustul meu ?
Tra, la, la, la, la, la,
Iha, iha, ha !

Am o țară mult iubită,
Tra, la, la, la, la, la
România-Mare renumită
Tra, la, la, la, la, la,
Dușmanii a vrut s'o ia
Și-a găsit pe dracu în ea,
Tra, la, la, la, la, la,
Iha ! iha, ha !

Așa'i țara la Români
Tra, la, la, la, la, la,
Bună e pentru cei buni,
Tra, la, la, la, la, la,
Iha ! iha, ha !
Vai de-acei ce-ar cuteza
S'o atingă cu ceva !
Tra, la, la, la, la, la,
Fie ei cât de viteji
Dau ca oarba în vârtej !
Tra, la, la, la, la, la,
Iha, iha, ha !

AH SABIA LUI TRAIAN!

1.

Ah, sabia lui Traian,
Vino 'n mână de român,
Să te 'nvârtească odată
In scurt timp prin lumea toată;

2.

Nu zăcea 'n ticăloşie
Ruginită şi pustie;
Ci cu lustru strălucită
Şi cu fulger ascuţită.

3.

Te ridică din ţerină
Românului într'o mână,
Şi precum eşti odihnită
Să te arăţi mai otrăvită!

4.

Ah, acuma dară toţi
Ai lui Cesare nepoţi,
Cai şi arme vă luaţi
Ca eroi să triumfaţi!

5.

Toţi acum să-şi învârtească
Săbioara strămoşească;

Scoateţi armele din tină
Şi le radeţi de rugină!

6.

Scoală Române din somn,
Dacă-i fost odată domn.
Nu te da mai înapoi
Când e vreme de răsboi!

7.

Atunci să-ţi aduci aminte,
Că tu ai fost mai 'nainte
Eroul cel mai dintâiu
Şi al lumii căpătâiu.

8.

De când am pus un picior
Romul al lui Mars fecior
Spre temeiuri minunate
A zidi Roma cetate.

9.

Strămoşul tău cel vestit,
Acela când o a zidit.
Lumii este cunoscut,
Că din nimic o au făcut.

10.

De Romul este zidită
Şi astăzi Roma numită,

Şi măcar la care poartă
Tot numele tău îl poartă.

11.

Deci dar fi erou în lume,
Dacă porţi aşa un nume —
Eroismul să-ţi sporească,
Numele să-ţi înfrumuseţească!

12.

Când îţi va veni poruncă
Într'un picior te aruncă,
Scoală la oaste şi tu,
Încalecă şi te du!

13.

Cu al crucii semn porneşte
Oastea ta şi birueşte
Şi-ţi scoate triumf în lume
Tot după avutul nume.

14.

Cum a biruit Traian
Cu numele de român —
De acum până 'n veci
Românul erou să fie.

LOGOJANA.

Poesie pe motive poporale în cor mixt de I. VIDU.

Așa joacă pe la noi
Hac' așa doi câte doi,
Hacă eac' așa.
Vezi așă se joacă fata,
Și pe stânga și pe dreapta
Hacă eac' așa.

Hai și joacă, joacă fata, vezi așa
Și cu una două, două n'o lăsa
N'o lăsa voinice nu, că e Română,
Și pe joc ca și pe lucru e stăpână.

Că n'am venit la voi la șură,
Ano logojano!
Să mă uit pe sub căciulă
Ano logojano!
Ci-am venit să joc o fată
Ano logojano!
Să mă pomenească-odată
Ano logojano!
Ori de mamă ori de tată
Ano logojano!
Ori de dracul câte-odată
Ano logojano!

Hai mândră să te'nvârtesc,
La jocu logojenesc
Hacă eacă' așa;

Să jucăm leliță,
Să ne desmerdăm
Și din asta dragă,
Să nu mai curmăm.
To așa 'nainte și 'napoi,
Cum se joacă, joacă dragă pe la noi.

Că sus e ceriul de pământ
Ano log jano!
Fete ca la noi nu sunt
Ano logojano!
Ba mai sunt și'n alte sate
Ano logojano!
Dar zău nu prea minunate
Ano logojano!
Ba mai sunt și pe la voi
Ano logojano!
Dar nu prea cu buze moi
Ano logojano!

Așa joacă pe la noi
Mai frumos decât la voi
Eacă eac'' așa.

ADIO LA O COPILA.

1.

Scumpă, dragă copiliţă,
Eu te las mă depărtez,
Ah! şi's plin de suferinţă
Şi din inimă oftez.

2.

Dă-mi, copilă rumeoară,
Un sărut dulce d'amor:
Tu mi-ai fost ca sorioară,
Fără tine o să mor.

3.

Depărtat în ţeri streine
Nu ştiu de te-oi mai vedea!
Dar' mă voi gândi la tine,
Totdeauna 'n viaţa mea.

4.

La această cruciuliţă
Ş'o păstrează 'n sânul tău;
Tu mai dă-mi a ta guriţă...
Ş'acum, merg sub steagul meu...

CÂND ERAM COPII ODATA.

Când eram copii odată
Mii de sărutări mi-ai dat
Dar acum nu-mi dai nici una
Eşti femeie cu bărbat.

Ca s'o mai sărut odată
Fă tu Doamne tot ce ştii
Iar de nu vei ştii nimica
Fă-ne Doamne iar copii.

Fericiţi eram odată
Când tinereţea ne rîdea
Nu credeam, că ani şi zile,
Se trece repede aşa.

Şi-acum însă triste gânduri
Ce-a fost atuncia acuma nu-i
Fericiţi eram ca gândul
Fă-ne Doamne iar copii.

Sus pe muntele de piatră
O copilă am zărit,
Cu părul lăsat pe braţe
Şi cu zimbet auriu.

Bate vântul d ntr'o parte
Fă tu Doamne s o mai văd,
Bate vântul încetişor
Am văzut-o pot să mor.

ŞI-ASEARA FU LUNA PLINA.

Şi-aseară fu lună plină — cuc (bis)
Trecui mândro pe la tine cucu-i mândru cuc
Pe la tin pe la fereastră — cuc (bis)
Pe-o dalbă lună frumoasă cucui mândru cuc

Şi-auzii pe maicăta — cuc (bis)
Cum pe tine te certa cucui mândru cuc
Te certa şi te mustra — cuc (bis)
Şi de mine rău grăia cucui mândru cuc.

Tu-mi plângeai şi-mi lăcrămai — cuc (bis
Câte-odată suspinai cucui mândru cuc
Eu plecai trist către casă — cuc (bis)
Pe-o dalbă lună frumoasă cucui mândru cuc

PE LANGĂ PLOPII FARA SOŢI.

De: M. Eminescu.

Pe lângă plopii fără soţi
Adesea am trecut,
Mă cunoşteau vecinii toţi
Tu nu mai cunoscut.

La geamul Tău, ce strălucea
Priveam atât de des,
O lume 'ntreagă 'nţelegea
Tu nu mai înţeles.

De câte-ori am aşteptat
O şoaptă de respuns,
O zi de viaţă să-mi fi dat
O zi 'mi era deajuns.

O oară să fi fost amici
Să ne iubim cu dor,
S'ascult la glasul gurii dulci
O oară şi să mor.

Dându-mi din ochiul tău senin
O rază din adins,
In calea timpilor ce vin
O stea s'ar fi aprins.

Ai fi trăit în veci de veci
Şi rânduri de vieţi,
Cu ale tale braţe reci
Inmărmureai măreţ.

IN FÂNUL.

In fânul de curând cosit
Gândind la tine-am adormit,
Şi de miros îmbalsamat
Ce fericit vis am visat.

Mi-se părea că'n flori de fân
Eram culcat pe albuţi sân,
Mi ai spus mi-ai spus că mă iubeşti
Că pentru mine mai trăeşti.

Şi-atât de fericit eram
Cu-atâta dor ne sărutam,
Că'n lumea toată nu-i alta
Decât iubirea mea şi-a ta.

Ce fericit a-şi fi murit
In fânul de curând cosit,
Din visul blând şi fermecat,
Să nu mă mai fi deşteptat.

PLÂNGERI ŞI SUSPINE.

Dac'n douăzeci de toamne
Zi senină n'am avut,
Oh atuncea spunemi tu Doamne
Pentru ce m'am şi născut.

Dar să nu-mi spui în tăcere
Viaţa-mi fără de noroc,
Să mai zic oh ce plăcere
Ce vis dulce şi plăcut.

Unii văd de bucurie
Işi dau suflet încântat,
Eu din cupa veseliei
Nici odată n'am gustat.

Tristă 'mi pare lumea toată
Viaţa-mi e un negru chin,
Sufletul meu nu mai poate
Nici să plângă cel puţin.

Sub o piatră solidară
Eu a-şi fi mult mai fericit
Căci a zilelor povară
Sufletul mi-au obosit.

Unii râd de bucurie
Şi dau sufletul încântat,
Eu din cupa veseliei
Niei odată n'am gustat.

VARIA.

Trecui valea mort de sete
Mă 'ntâlni cu două fete
Amândouă 'n haine nouă
Sărutalea-şi pe-amândouă
Tra la la la la la la la etc.

Aşi iubi pe cea mai mare
Cea mai mică 'mi place tare,
Aşi iubi pe cea mai mică
Cea mai mare-i mai voinică
Tra la la la la la la la etc.

Lasămă mândruţă'n casă
C'afară ploaie de varsă,
Lasămă mândruţă'n şură
C'afară ploaie de cură
Tra la la la la la la la etc.

Nu mă abandona.

1.

Un gest ascuns, ce mi-a făcut iubita mea
Mi-a fost de-ajuns să-mi pierd nădejdea'n ea,
Căci vrând ne vrând ea ma'ndemnat cumplit
S'o şterg din gând din sufletu-mi rănit.

2.

Iar noaptea'n vis, ca'n paradis
Văd chipul ei de îngeraş între femei,
Si'nbrăţoşind atunci făptura-i dalbă ca de nea
O rog plângând, o nu m'abandona.

3.

Amorul meu atât de ideal şi clar
Dar vai, mereu, de ea înşelat amar,
Dar ea la pus la-l urei adăpost
Iar eu i-am spus, că pentru mine-a fost.

4.

Eu ştiu, eu cred, că făr' de rost era,
Să-mi pierd nădejdea, toată fericirea'n ea;
Eu cred, eu ştiu, dar visul meu de ieri
E plin şi azi, de-aceleaşi mângăeri!

DE CE N'AM PACE.

Eu nu ştiu de ce n'am pace
Nu ştiu de ce plâng mereu,
Toată lumea rău îmi face
Şi ce am nu ştiu nici eu.

Fruntea-mi arde şi svâcneşte
Simt un greu în sânul meu,
Cugetu-mi ceva doreşte
Şi ce vrea nu ştiu nici eu.

Peste munţi şi peste coline
Totdeauna rătăcesc,
Căutând pacea, dar suspine
Peste tot eu întâlnesc.

Cu foc inima mea bate
Şi lacrime vărs mereu,
Aştept ceva din depărtare
Şi ce aştept nu ştiu nici eu.

LA ARME!

Veniţi, viteji apărători ai ţărei,
Veniţi că sfânta zi a răsărit:
E ziua mare a reînălţării
Drapelului de gloanţe sdrenţuit.
Veniţi din toate unghiurile ţării
Să cucerim ce avem de cucerit!

La arme cei de un sânge şi de-o lege!
La arme pentru neam şi pentru Rege!
Când Patria ne chiamă sub drapel,
Datori sunt toţi copii ei s'alerge,
Să-l apere, să moară pentru el!

Ce credeţi voi, neroade nesătule
Că nu ne poartă grijă Cel de sus!
N'am înfruntat noi năvăliri destule,
Din Miază-noapte, Răsărit şi Apus!
Adună Ţi, Rege, ostile şi du-le
La biruinţă — aşa cum le-ai mai dus!

La arme cei de-un sânge şi de-o lege!
La arme pentru neam şi pentru Rege!
Când Patria ne chiamă sub drapel,
Datori sunt toţi copii ei s'alerge,
Să-l apere, să moară pentru el!

Dușmanii noștri vor să ne sugrume
Dar până când ne dau Carpații scut
Acel-ce ne va șterge de pe lume,
Să știe toți că încă nu-i născut
Si'n veci va fi străvechiul nostru nume
Cinstit în pace și'n război temut!

La arme cei de-un sânge și de-o lege!
La arme pentru neam și pentru Rege!
Când patria ne chiamă sub drapel,
Datori sunt toți copii ei s'alerge,
Să-l apere, să moară pentru el!

Să știe toți că un popor nu moare
Când veacuri a luptat necontenit
Si-i scris în cartea celor viitoare
Că va să vină ceasul prea mărit
Când mândru străluci-va 'ntre popoare
Ca soarele, aici în răsărit!

La arme cei de-un sânge și de-o lege!
La arme pentru neam și pentru Rage!
Când Patria ne chiamă sub drapel,
Datori sunt toți copii ei s'alerge,
Să-l apere, să moară pentru el!

St. O. Iosif.

SE'NTORC VITEJII !...

I.

Se'ntorc vitejii din războiu,
Urmaşii vechilor eroi,
Ei Tricolorul sdrenţuit
A doua oară l-au sfinţit...
Veniţi cu cântece şi cu flori
Să răsplătim pe'nvingători !

La glasul dulcei Românii
Latina gintă reînvie
Purtând eroica solie
Ca să străbată'n vecinicii.
Cu flori să v'alintăm duios
Sărbătorindu-ne mândria —
Ura !... Trăiască România
Şi-al nostru Rege glorios !..

II.

Războiul păcii l-aţi purtat
Şi prin voi a triumfat
Căci voi sunteţi în Răsărit
Al păcii scut nebiruit
Veniţi cu cântece şi cu flori
Să răsplătim pe'nvingători !

E cerul falduri de drapel,
Eternul zeu al lumii, Marte,
De lauri verzi vă face parte
Sporind Coroana de oţel.
Cu flori să v'alintăm duios
Sărbătorindu-ne mândria —
Ura!... Trăiască România
Şi-al nostru Rege glorios!...

Leontin Hiescu şi
G. Georgescu Theologa.

Dragă copiliţă.

Te strângeam în ~~braţe~~
Dragă copiliţă,
Seara dimineaţa
La a ta portiţă!

Acum însă dragă
Tu m'ai părăsit,
Dar iubirea'ţi fragă
Rău m'a prăpădit!

D. Vulpian.

MARŞUL
BATALIOANELOR ROMÂNE.

Treceţi batalioane române Carpaţii
La arme, cu frunze şi flori!
V'aşteaptă izbânda, V'aşteaptă şi fraţii
Cu inima, la trecători!

Ardealul, Bănatul, Crişana V aşteaptă,
Nădejdea e numai în voi!
Sărutaţi copile, părinţii şi fraţii,
Să mergem de-acuma la război.

Inainte 'nainte cu sabia în mână
Să tragem hotarele vechi!
Să trecem Carpaţii, ne trebue Bănatul
Să ştim că ne'ngroapă de vii!

Istoria V'aşteaptă făuritori de glorii
Eroi de gloria unui popor,
V aşteaptă să scrie în cartea veşniciei
Eroii cu sângele lor.

BINE A-ŢI VENIT!

— Cor mixt —

De: I. VIDU.

Zeul Marte Vă protege, şi veniţi din răsărit
Fraţi de-un sânge şi de-o lege
Vă urăm: bine a-Ţi venit!
Neamul nostru din robie
Să-l scăpaţi venita-ţi Voi,
Noi cântăm de bucurie:
Bine a-Ţi venit la noi!
Dorul mare Vă uneşte
Pe Voi fraţi din depărtări
Cu pământul ce nutreşte
Pentru Voi bineventări!
Voi veniţi din răsărit
Zeul Marte Vă protege
Fraţi de-un sânge şi de-o lege
Vă urăm, Vă urăm, Vă urăm:
Bine a-Ţi venit! Bine a Ţi venit!

„Marşul libertăţii“.

Poezie de Dr. V. Bârlea. Muzică de I. Vidu.

— Pentru cor de bărbaţi. —

Partitura pe note ae poate comanda dela autor I. Vidu şi la librăria I. Szidon. Preţul 5 Lei (10 cor.)

S'a deşteptat Românul
Azi nu mai e sclav încătuşat,
Ci este liber şi stăpân
El este liber şi stăpân.
Stăpân pe ogorul
Ce moşi strămoşi i-la lăsat,
Căci pe unde-a tras străinul brazdă
Ş'a despărţit pe fraţi, pe fraţi de fraţi,
Vom tinde hora în frăţire (
Pe coama vechilor Carpaţi (bis.
Şi sub a ceriului zimbire
Cu jurământ ne-om jurui
Că de acum nu robi ci liberi
Voim să fim şi să murim!
Iar martorul serbării noastre
Va fi al nostru Dumnezeu
Cea resplătit azi (bis) suferinţa
Românului poporul seu.

A

Ridicăte acum

1.

Rădicăte acum o scumpă Românie
Renalţăţi capul cela cel triumfător
Sculaţi Români cu toţi sculaţi
Cu bărbăţie, cu bărbăţie
Căci timpul ne-a adus un viitor strălucitor.

2.

Să piară tirănia trăiască libertatea
Pe care ceriul astăzi popoarelor o dă
Aceasta este fericirea aceasta-i partea
Cu care ceriul pe om întâi, întâi îl înzestră

3.

Plecaţi genunchi voştri plecaţi pe la morminte
Şi sărutaţi ţărâna cea strămoşească
De-al lor curaj, de-a lor bărbăţie
Ah vecinic nu uitaţi, Ah vecinic nu uitaţi!

DOINA IUBIREI.

Trece vara cea 'nflorită,
Trece vara cea iubită,

Şi cu dânsa 'n altă lume
Se duc florile din lume;

Se duc toate 'n pribegie...
Remâne ţeara pustie!

Numai două nu se duc,
Nici se duc, nici se usuc.

Una-i floare de zăpadă,
Una-i floare de livadă,

Una-i floarea crinilor,
Una-a trandafirilor;

Ş'amândouă's resădite
S'amândouă'ş înflorite,

Una 'n câmpu raiului,
Alta 'n cuibu graiului.

Mândruliţo, draga mea
A căzut din ceri o stea,

Şi mi-ai zis într'un ceas rău
C'am să mor de dorul tău!

Şi mi-ai zis într'un ceas blând
Că de-ai face pe-al meu gând,

Să mă laşi a săruta
Două flori pe faţa ta,

Una 'n câmpul raiului,
Alta 'n cuibul graiului.

De murit, eu n'oi muri
Ci cu tine m'oi iubi

Cât or creşte flori în lume
Şi s'or duce'n cea lume!

SUNT STREIN.

Se cântă după melodia: „Din leagăn pățitam rele".

Sunt străin și n'am pe nime
Cui să mă încred;
Sunt sărac pe astă lume
Inzadar oftez.

Inima-mi zice spune,
Spune ce dorești?
Oarecui cu simțuri bune,
Ce tot pătimești.

Mai împarți a ta durere,
Și al tău suspin;
Căci așa, inima-ți pere,
Ca și de venin.

Sarcina cât e de mare,
Doi o vom purta —
Mai ușor ca unul tare
Și așa vom scăpa.

Ai deschis ușa săgetei
Celui crud amor;

Şi acum tai firul vieţei,
Perind al tău dor.

M'ai dat prada dorului
Căci nu împlineşti —
Legile amorului,
Când nu mă iubeşti.

Din leagăn păţiesc tot rele,
Şi tot n'am pierit;
Mai răbdat-am eu durere,
Şi încă n'am murit.

Rabdă mult inimă rabdă,
Asta-i soartea ta;
Dar' putere tu-mi mai adă,
Ca să pot răbda.

Vezi speranţa ce n'o spune,
Inzadar cercam;
Eu credinţă p'astă lume
Nu o să mai am.

OF! LUME, LUME!

Of! lume, lume!
Cum ţ'aş pune nume:
Că eşti ticăloasă
Şi nenorocoasă.
Of! lume, lume!

Craii şi 'mpăraţii,
Sar unii la alţii;
Ţeara pătimeşte,
Sângele 'şi jertfeşte.
Of! lume, lume!

Plugarul sub soare
Cu mare sudoare
Tot ce agoniseşte,
Cu toţi împărţeşte.
Of! lume, lume!

Iar neguţătorul
Vrând să-i crească sporul,
Zi din noapte 'şi face,
N'are somn nici pace.
Of! lume, lume!

Cel bătrân suspină
Că-i viaţa plină...
La mormânt să uită,
Viaţa-i să scurtă
Of! lume, lume!

Of! lume, lume!
Eată că 'ţi pun nume:
Tu eşti ticăloasă,
Şi nenorocoasă!
Of! lume, lume!

Dup'o grea călătorie.

Dup'o grea călătorie
Am aflat liman dorit..
Şi lâng'o dragă soţie
Am să trăesc fericit.
Şi-am să duc o viaţă lină
Ca 'ntr'o dulce carantină!

AH! MI-I DOR.

Ah! mi-i dor, mi-i dor de tine
Ingeraş cu dulci lumine,
Mult mi-i dor şi plâng cu jale
Tot privind în a ta cale.

Zi şi noapte cu durere,
Duios sufletu-mi te cere,
Şi cu dulci, cu blânde şoapte,
Te chiem veşnic, zi şi noapte.

De-ar fi cerul cu iubire,
Mi-ar aduce-a ta zimbire,
De-ar fi cerul cu 'ndurare,
Mi-ar aduce-o sărutare.

Scump odor, dulce iubită,
Unde-i faţa ta slăvită?
Unde-i glasul, ce pătrunde?
Unde eşti draga mea, unde?

Păcurariul.

1.

Păcurar cu trei sute de oi
Când vei trece turma pe la noi,
De-i vedea pe dragă mândra mea
Spunei că mâne seară sunt la ea.

2.

Când soarele răsare dintr'un negru nor
Mă cuprinde dragă al tău dor,
Jale-mii dar nu te pot uita
N'am ce face, căci aşa-i soartea mea.

3.

Blăstămul mă bate, căci nu te-am iubit
Ziua şi noaptea mult am suferit,
De dorul şi de-a morezarea ta
Răpesc odihna şi inima mea!

4

Când soarele răsare de pe stânci în sus,
Apleacăţi dragă capul cum ţi am spus,
Şi spune-mi la urechi că mă iubeşti
Ca-tuncia ştiu că dragă a mea eşti.

TRIST MUGEŞTE VÂNTUL RECE.

Trist mugeşte vântul rece
Peste văi şi dealuri trece,
In cimitir cântă-o buhă
Vino mândro de-o ascultă.

De-oi muri mi-or pune'n groapă
Pe mormânt mi-or pune-o peatră,
Piatră mare şi măruntă
Vino mândră de-o sărută.

Vino mândro câte-o dată
Dă-mi sărută a mea piatră,
Şi-ţi adu de mine-aminte
Cât te-am iubit de ferbinte.

Cine ştie sub ce peatră
Sub ce pom voi putrezi,
Ca'şia mia fost mie soartea
Şi-al meu corp nenorocit.

Cine ştie ci'n va plânge
Ce străin va lăcrima,
Va da lacrimi şi suspine
Pentru tinereţea mea.

Am să las cu jurământ
Ci'n mi-a plânge pe pământ,
Să-mi facă sicriu plângând
Cu capacul de argint.

Şi să-mi scrie pe capac,
Tot ce am iubit cu drag,
Cu litere aurite
Să mă ţii mândro aminte.

Cântec de vară

Salutare dragă vară!
Mândră eşti tu pe hotare;
Mândru ţi-i bogatul sân,)
Mândru-i cerul tău senin.) bis
La, la, la, la, la, la, la, la, la, la.

Salutare dragă vară!
Cât petreci tu pe hotare.
Cest pământ să face raiu (
Oamenilor de alaiu! La la. (bis.

VIVANDIERA.

Eu sunt vivandieră
Cu suflet voinicel!
Şi drept cartuşieră
Am un bolobocel.

Care-i menit să poarte
Un spirt, un spirt de foc
Ce'n duşmani duce moarte
Şi fraţilor noroc!

Sune dobele, sune,
Soldaţii să s'adune
Eu gata sunt cu voi
La drum şi la război!
Ramu, pataplamu, pataplamu pataplamu.

Eu am legat frăţie
Cu-ai patriei soldaţi
Şi chiar în bătălie
Urmez pe ai mei fraţi;
Să vărs în păhărele
De lângă sân, de ici,
Să'nchine ţerei mele,
Luptându-se voinici!

Sune dobele sune
Soldaţii să s'adune,
Eu gata sunt cu voi
De drum şi de războiu,
Ramu pataplamu, pataplamu, pataplamu.

Iar dacă oare cine,
Vr'un tinerel viteaz,
S'ar da pe lângă mine,
Să-şi facă bun obraz;
Atunci cu voe bună,
'I aş da sufletu'n dar,
Ş'amorul împreună
L'am bea dintr'un pahar.

Sune dobele, sune,
Soldaţii să s'adune:
Eu gata sunt cu voi
De drum şi de războiu,
Ramu, pataplamu, pataplamu, pataplamu.

HORA.

De: Vasile Alessandri.

Hai în horă de-i juca
Leliţo, leliţo fa!
Că eu sufletul 'ţi oi da,
Leliţo, leliţo fa!
Tu eşti mândră la privit
Leliţo, leliţo fa!
Eu voinic bun de iubit,
Leliţo, leliţo fa!

Leliţo dela munteni,
Leliţo, leliţo fa!
Treci colea la Moldoveni
Leliţo, leliţo fa!
Să ne prindemi soţiori,
Leliţo, leliţo fa!
Şi să iim ca doi bujori,
Leliţo, leliţo fa!

Leliţo din Calafat
Vin' la mine în Banat
Leliţo, leliţo fa!
Piară duşmanul dintre noi,
Leliţo, leliţo fa!
Să fim una amândoi
Leliţo, leliţo fa!
Tot un trup şi-un sufleţel
Leliţo, leliţo of!

Doina timpului nou.

Foae verde foi de foi
Ascultaţi Români la noi:
Dobrogean scăldat în Mare
Şi în valuri de mişcare
Mă simţiam de jale plin
Căci pe lume am fost străin.
Iar de când s'a făcut iară
Ţeara mea română, mare
Ceriu 'mi pare mai senin,
Viaţa 'mi pare fără chin.
Tinde-acum frăţeasca mână
Peste Dunărea bătrână
Măi bădiţă din Carpaţi
Si din câmpii cei bogaţi,
Ca să vadă lumea 'ntreagă
Hora noastră, care leagă
Pe Munteni, pe Moldoveni
Intr-un snop cu Dobrogeni,
Basarabi, Bucovineni
Ardeleni şi Bănăţeni,
Carii jugul l-au lăsat
La-a lor mamă au plecat
Şi-au întins o horă mare

Peste vechile hotare.
Şi la horă vom fi faţă
Din a timpurilor ceaţă
Cu mărire, bucurie,
Hora mândră să ne fie
C'am scăpat pe-ai noştri fraţi
Pân'acum greu înjugaţi.

Serg. Aurel.

Cântec.

Binecuvântaţi să fie
Dragii noştrii părinţi,
Că ne-au dat acestor vremuri
Mari de suferinţi
Că trăim zile măreţe.
Zile seculare,
Vremuri mari, cum cartea lumii,
Pagini nu mai are.
Şi că soartea ne-a ursit
Să fim noi secerătorii,
Să'mpletim cu braţ destoinic
Neamului cununi de glorii.

Emil A. Chiffa.

SUSPINE CRUDE.

Romanță. — Muzica de G. Nicolescu.

I.

Suspine crude pieptu-mi zdrobește,
Inima-mi bate strânsă d'amor.
Ori-ce speranță mă părăsește
Și pentru tine simț c'am să mor.

II.

Ce-ți făcui oare ? Spune-mi tu mie
Pentru ce vină m'ai părăsit ?
Lasă-mi destinul, durerea-mi vie
Drept resplătire că te-am iubit.

III.

Ah ! numai noaptea cerul m'aude,
Strig al teu nume, strig ne'ncetat ;
Dar a ta voce nu îmi respunde,
Ah ! crudo, crudo, tu m'ai tradat.

CÂNTECUL GINTEI LATINE

De *Vasile Alexandri.*

Latina gintă e regină
Intr'ale lumei ginte mari.
Ea poartă 'n frunte-o stea divină
Lucind prin timpii seculari.
Menirea ei tot înainte
Măreț îndreaptă pașii sei;
Ea merge 'n capul altor ginte
Vărsând lumină 'n urma ei.

Latina gintă-i o virgină
Cu farmec dulce răpitor;
Străinu-'n cale i-se 'nchină
Și pe genunchi cade cu dor.
Frumoasă, vie, zimbitoare
Sub cer senin, în aer cald,
Ea se oglindă 'n splendid soare,
Se scaldă 'n mare de smarald.

Latina gintă are parte
De-ale pământului comori,
Și mult voios ea le împarte
Cu celelalte-a ei surori.
Dar, e teribilă 'n mânie,
Când brațul său liberator
Lovește 'n cruda tirânie
Și luptă pentru-al său onor.

In ziua cea de judecată
Când faţă 'n cer cu Domnul sfânt
Latina gintă a fi 'ntrebată:
«Ce-ai făcut p'acest pământ?»
Ea va respunde sus şi tare:
«O Doamne 'n lume cât am stat,
In ochii sei plini de admirare
Pe tine te-am representat!»

HORA.

Haideţi fraţi cu bucurie
Hai cu toţi să ne 'nsoţim
Şi în sfântă armonie
Viaţa să ni-o îndulcim.

Păn' ce timpul tinereţii
Ne inspiră plin de foc
Să uităm greul vieţii
Să trăim numa'n noroc.

137.4008

SERMANA FRUNZA

Sermană frunză nenorocită,
Ia spune-mi dragă unde te duci ?
Smulsă de iarnă şi doborâtă
Fără protector unde-o s'ajungi ?

Nu ştiu nimica ! . . . uite priveşte
Colo stejarul care căzu,
Astă furtună tot prăpădeşte
Singurul razim mi-l străbătu.

De-atunci încoace sunt jucărie
Ş'a mea durere n'am cui s'o spui ;
Vântul n'are statornicie
Şi sunt silită să mă supui.

Dintr'o pădure pe o câmpie
Crivăţul astăzi mă asvârli
Prin munţi prin crânguri a lui mănie,
Acum zefirul mă ocoli.

Dar fără frică, făr' amuţire,
Făr' a mă plânge sau spăimânta
Fără a cere adăpostire
Fără a geme sau reclama.

Mă duc ori unde binevoeşte
Vântul de astăzi a m'arunca
Dacă odată trunchiu-mi lipseşte,
Puţin îmi pasă unde-oi pica.

Mă duc acolo unde ştiu bine,
Că toată frunza mă va urma
Mare sau mică cu 'ncetul vine
Pentru vecie a s'aşeza.

Mă duc acolo, unde se duce
Ori şi ce lucru de pe pământ,
Măritul dafin, roza cea dulce
Pe rând cu toate se duc în vânt.

TRAGEŢI HORA.

Trageţi hora lată lată,
C'am scăpat de dor de rău,
Trageţi hora resfirată,
C'am scăpat de jugul greu!
Trageţi hora măi Române,
Că-i zi caldă, zi de flori!
Lasă-ţi fălfăie a ta chică
Că e soare fără nori!

CARUL CU BOI.

Cor bărbătesc armonizat de Timotei Popovici.

Pe când electricitate
Căi ferate cu vapor,
Incă nu erau inventate
Mergeau toate făr' de zor.

Căci bătrânii erau moi
Işi mânau carul cu boi,

Hois cia, hois cia, hois cia, hois cia.

Azi sburăm pe căi ferate
Pe vagoane îndesate,
Sosind cu capete sparte
Nemâncaţi şi degeraţi.

Decât şi-atâtea nevoi
Mai bine carul cu boi,

Hois cia, hois cia, hois ia, hois cia.

Cei vechi păn' făceau o lege
Legau mult tei de curmei
Chibzuind cum o să lege
De al ţării obiceî.

Căci bătrânii erau moi
Işi mânau carul boi,

Hois cia, hois cia, hois cia, hois cia.

Azi treburile sunt schimbate
N'avem vreme de pierdut,
Legile trebui votate
Cu grămada într'un minut.

Decât a da biruri noi
Mai bine e carul cu boi,

Hois cia, hois cia, hois cia, hois cia.

Când în Plevna şi'n redute
Cei mai mari şedeau ascunşi
Iar ai noştri mii şi sute
De gloanţe erau străpunşi,

Erau falnicii eroi
Tot ţăranii dela boi,

Hois cia, hois cia, hois cia, hois cia,

Azi sburăm pe aeroplane
Pe hidroplane panţerate
Sosind cu capete sparte
Şi mai morţi de jumătate.

Decât şi'atâtea nevoi
Mai bine-'a fost carul cu boi

Hois cia, hois cia, hois cia, hois cia.

Astăzi mergem iute noi,
Am lăsat carul cu boi

Hois cia, hois cia, hois cia, hois cea.

LA DESPĂRŢIRE.

1.

Nu plânge, că te dau uitării
Şi nici nu plânge, că te las,
Sosit-au timpul despărţirii
Şi ceasul bunului rămas.

2.

Să rupe-un lanţ plin de tărie
Ca firul ce-l mai subţirel,
Când soartea vrea aşa să fie
Zadarnic vreai să faci altfel.

3.

Căci nu e nimic în lume
Să 'ntoarcă vremile napoi,
Iubirea cea atât de mare
Gea fost odată între noi.

4.

Şi'acum rămâi, rămâi cu bine
Rămâi cu suflet liniştit,
Căci trece-un dor şi altul vine
Şi vei uita că te-am iubit.

AUZI BUCIUMUL!

Auzi buciumul că sună,
Tricolorul s'a 'nălţat,
Cete de panduri s'adună
Văile adânc resună;
Armăsarul a turbat!

Aduceţi-mi arme mie,
Daţi-mi, daţi-mi calul meu
Voi să mor în bătălie,
Nu ca sclavul în slcăvie:
Şi mă jur pe Dumnezeu,
Că d'o sută şi d'o mie!
Nu voi, nu voi să ştiu eu

Soarele se 'ntunecează;
Armăsarii saltă 'n joc;
Mândrii, ageri se spumează,
Şi cu fală ei nechează,
Iar pe nări revarsă foc.

Da-ţi-mi, da-ţi-mi arme mie!
Aduceţi-mi calul meu;
Voi să mor în bătălie
Nu în lacrimi şi 'n sclăvie
Şi mă jur pe Dumnezeu!
Că d'o sută şi d'o mie,
Nu voi, nu voi să ştiu ea!

Ca doi arbori ce fumează
Ce cu fală se isbesc
Astfel bravii se lovesc ;
Armele încrucişează,
Varsă sânge scânteesc.

Aduceţi-mi arme mie,
Daţi-mi. daţi-mi calul meu ;
Voiu să mor în bătălie,
Nu ca sclavul în sclăvie ;
Şi mă jur pe Dumnezeu !
Că d'o sută şi d o mie,
Nu voi, nu voi să ştiu eu !

Inainte ! Inainte !
Curgă sângele spurcat !
Simţă morţii din morminte,
Că Românii s'a sculat !
Românaşi, copii de bravi
Până când să fim noi sclavi ?

Celce nu vrea să-mi urmeze,
E un laş pe Dumnezeu !
Şi mă jur pe calul meu,
Că acela-o să oftezc
Românaşi copii de bravi,
Până când să fim noi sclavi ?

Libertate mult iubită,
Pentru tine să murim,
Viaţă nu mai vre robită;
Ci vrem liber să străim!
Românaşi copii de bravi,
D'astăzi nu mai suntem sclavi

NU POT CREDE

Nu pot crede, nu pot crede
Chiar nici nu e de crezut
Cine ochişori-ţi vede,
Că remâne surd şi mut.

Să-ţi vorbească nu-i în stare,
Să te-audă n'are când;
Eşti un înger, un ce mai mare,
De cât toate pe pământ.

Nu pot crede, nu pot crede,
Tu să nu fi înţeles:
Dorul lacrimilor mele
Ce-am vărsat atât de des

Eşti crăiasa cea divină
Peste nimphele cereşti
Ţie totul se închină,
Multe suflete domneşti.

ODĂ. *)

— La praznicul Unirii tuturor Românilor. —

Tresaltă cuib de Vultur, scump Bălgărade Mare!
Tu Argeşul, ce-'n ziduri ai plângeri încă vii;
Din patru părţi a lumii grăbesc la Sărbătoare
Români, trecuţi prin toate a sorţii vijelii...

Ei nu vin să mai plângă şi'n taină grea să geamă,
Căci Dumnezeul lumii le-a fost de-apururi scut.
Ei vin să-ţi spună ţie, că n'au avut o Mamă
Cum tu din veac eşti Tronul, şi-Un Craiu doar' ai vut...

Ştii tu, că Bucovina la sânul Mamei plânge,
Eaĭmoaştele lui Ştefan le-aduse din străini?
N'au fruntea Basarabii în noapte şi în sânge
— O scumpă, sfântă Mamă, cum ştii Tu să alini. —

Şi-acum sfărmat e lanţul ce-a strâns mândra făptură
A celui mai de-obidă şi-a celui mai orfan,
Din iaduri şi din temniţi Ardealul ars de ură
Ieşi să calce fruntea străvechiului duşman.

Furatul Maramureş, Bihorul dulce frate,
Crişana şi Banatul cuprinşi de sfânt fior,
Se'ntorc spre Răsăritul vieţii necurmate
Şi toţi aşà îşi strigă cumplitul, sfântul dor:

---

*) Se poate cântà pe melodia «Deşteaptă-Te Române».

«O Țară, dragă mamă, norocul vieții noastre,
Primește și pe orfanii-ți, pe Veci să fie-ai tăi.
Îți strigă'n geamăt Morții din depărtări sihastre
Sau dacă nu, ucide pe mame și flăcăi...»

•

O, ceas al Tainei! glasuri pătrund din depărtare,
Din munții suri s'alungă pe albele câmpii:
Trăească România cea Vecinică și Mare
Care cuprinde'n brațe pe toți duioșii fii..

OVIDIU HULEA

SFÂNTA ZI DE LIBERTATE.

Sfânta zi de libertate.
Frați Români a răsărit,
Apăsare, nedreptate
Și durerea a pierit.

Ale tiraniei fiare
Țara noastră mult a strîns
Azi inimicii toți să piară
Căci dreptatea a învins.

Arme! Frați Români la arme!
Să fim tot învingători,
Brațul nostru să sfărame,
Pe inimici și-apăsători!

Cuvinte de *E. Carada.*
Melodia de *A. Flechtenmacher.*

ROMÂN VERDE CA STEJARUL.

Român verde ca stejarul,
Rîd de duşmani şi de moarte,
Să-mi trăiască armăsarul
Si prin gloanţe să mă poarte!

Sai, voinice, şi nechează,
Ager, falnic ca un zmeu,
Căci am inimă viteză
Şi credinţă 'n Dumnezeu!

Cât mi-a sta mâna voinică
Pe-a mea pală ostăşească,
N'aibă grijă de nimica
Ţeara mea cea Românească!

Sai, voinice, şi nechează,
Ager, falnic ca un zmeu,
Căci am inimă viteză
Şi credinţă 'n Dumnezeu!

Cu-al meu suflet, cu-a mea pală,
Cu-al meu şoim albit de spume,
In duşmani voiu da năvală,
De s'a duce vestea 'n lume!

Sai, voinice, şi nechează,
Ager, falnic ca un zmeu,
Căci am inimă viteză
Şi credinţă 'n Dumnezeu!

REGELUI.

Fiu iubit a ţării care,
Pe duşmani ai biruit.
Căpitan viteaz şi mare
Intre noi bine-ai venit (bis)

Când erai la bătălie,
Ne rugam lui Dumnezeu,
Să-ţi ajute, să te ţie,
Şi plângeam de dorul Tău. (bis)

Pentru ţara românească,
Dumnezeu ne-a ajutat
Si pe calea strămoşească,
A virtuţii Te-ai purtat. (bis)

Patria neatârnată
Numele nu-ţi va uita,
Eşti al ţării Fiu şi tată
Să trăeşti Măria Ta. (bis)

ANTICARIAT TIMIȘOARA

POLILEUL NAȚIONAL.

ANTICARIAT TIMIȘOARA

Lăudați'l că e mare Dumnezeu!
Ce-a păzit cu mână tare pe Român poporul Seu.
El din veci ne-a fost Părinte și stăpân,
Nici de astăzi înainte n'o să uite pe Român.
Mare e a Lui putere și va fi,
Și de câte ori vom cere să ne-ajute, va veni.
Avem veacuri mărturie, c'al seu scut,
Apărându-ne în urgie, printre valuri ne-a trecut
Când veniau gloate barbare peste noi,
Dumnezeul nostru mare, ne dă brațe de eroi.
El ne-a scris pe sfânta Cruce: »biruiți!«
»Și ori unde vă veți duce, laude s'agonisiți.
Și ne-a dat apoi cercărei, s'arătăm,
Că și'n jugul spășării, al seu nume lăudam.
Când purtam în grea robie lanțul greu,
Noi credeam cu bărbăție într'al nostru Dumnezeu.
L'am chemat să ne ridice și-a venit,
Și din lanțuri ruginite, brațele ne-a despletit.
El ne a dus la libertate și la drept,
Și sub scutu-i ne vom bate cu credința Lui în pept.
Tirănia iar ne-apasă și slăbim,
Dumnezeul nu ne lasă a ei jertfă să perim.
Ascultați glasu'i puternic resunând:
«Înainte, înainte, fii mei păgiți luptând«.
El ne-a fost din veci Părinte și stăpân,
Nici de astăzi înainte n'o să uite pe Român.
Lăudați'l că e mare Dumnezeu,
Ce-a păzit cu mână tare pe Român poporul Seu.

Lăpădatu.